

SCENARIUSZ ZAJĘĆ WYCHOWAWCZYCH W KLASIE IV INTEGRACYJNEJ

z wykorzystaniem programu Eduterapeutica AUTYZM

TEMAT: Znamy się nie tylko z widzenia - w naszej klasie jak w rodzinie.

DATA: 4.03.2022r.

PROWADZĄCY: mgr Alicja Wojda

CEL GŁÓWNY: Rozwijanie poczucia przynależności do grupy

CELE OPERACYJNE:

DYDAKTYCZNE:

- ćwiczenia pamięci, refleksu, zwinności, spostrzegawczości
- nazywanie swoich upodobań, zainteresowań
- nauka spojrzenia z perspektywy innej osoby

WYCHOWAWCZE:

- doskonalenie współpracy w grupie
- pokonywanie nieśmiałości i nawiązywanie dobrych kontaktów z rówieśnikami
- nauka otwartości i zaufania do rówieśników i znajomych dorosłych
- czerpanie radości ze wspólnej zabawy
- budowanie indywidualnych więzi w grupie klasowej
- aktywizowanie wszystkich uczestników zajęć

METODY PRACY:

- heurystyczna – dialogu
- informacyjna – wyjaśnienia werbalne
- zabawowa

FORMY PRACY:

- indywidualna
- grupowa jednolita

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- program Aktywna Tablica - Eduterapeutica AUTYZM
- kłębek wełny
- emotki i karteczki dla uczniów na ich emotki
- monitor interaktywny

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:
 - uczniowie wraz z nauczycielem siadają w kręgu
 - nauczyciel prosi, aby uczniowie zapamiętali osoby, obok których siedzą

2. Piosenka na powitanie „**W naszej klasie jak w rodzinie**” (załącznik nr 1)

Na kolejnych zajęciach piosenka lub zawołanie: **W naszej klasie jak w rodzinie**, może być klasowym zawołaniem

3. Wprowadzenie dzieci do tematu zajęć.

Stawianie pytań :

- *Z czym kojarzy się sieć?*
- *Jaka powinna być?*
- *Kim jest kolega (koleżanka)?*
- *Czym jest koleżeństwo ?*
- *Jak możemy nawiązać z kimś znajomość/ jak poznać się bliżej?*

4. Zabawa „**Kłębek przyjaźni**”

Prowadząca okręca włóczkę na kciuku, mówi swoje imię i jakie są jej zainteresowania (lub co lubi itp.) i rzuca kłębek wełny do dowolnie wybranej osoby, wypowiadając jej imię. Osoba ta okręca włóczkę na swoim kciuku i powtarza czynności wcześniej wykonane przez nauczyciela – prowadzącego. Zabawa trwa, aż wszyscy otrzymają kłębek wełny i utworzy się sieć. Nauczyciel próbuje od uczniów uzyskać wyjaśnienie, co może symbolizować powstała sieć (To symbol łączących nas więzi; to, że łączy nas koleżeństwo; że wspieramy się ...). Prosi, aby dzieci dokładnie zapamiętały do kogo rzucały kłębek i od kogo go łąpały. Następnie wszyscy przykucają, odkręcają włóczkę z kciuka i delikatnie kładą ją na podłozę.

5. Tworzenie „Koleżeńskiej sieci” na monitorze interaktywnym.

Nauczyciel zapisuje na monitorze swoje imię i prosi, aby uczniowie kolejno podchodzili i wpisywali własne, a następnie bierze długopis i prowadzi linię do imienia osoby, do której w zabawie rzucał kłębek. Kolejne osoby wykonują to samo zadanie.

Powstaje „**Koleżeńska sieć**” jako symbol integracji grupy klasowej.

6. Ćwiczenie: **Kto i co o mnie wie?** (załącznik nr2)

Jest ono wstępem do ćwiczenia przez uczniów umiejętności przyjęcia perspektywy innej osoby.

Prowadząca wyświetla na tablicy tabelę z pytaniami i wspólnie z uczniami analizują je udzielając odpowiedzi TAK lub NIE w rubrykach.

Analiza wypełnionej tabeli - odpowiadanie na pytania:

- *W której rubryce jest najwięcej odpowiedzi NIE?*
- *O czym to świadczy?*
- *Kto wie o nas najmniej, a kto najwięcej?*
- *Kto zna nas najlepiej?*

Nauczyciel prosi o dokończenie zdań:

Najwięcej wiedzą o mnie

Również koleżanki i koledzy mogą mnie bliżej poznać, jeśli ja

(np. będę z nimi szczerze rozmawiał, a nawet zaprzyjaźnię się z kimś z klasy)

Jeśli brak jest czasu na realizację dalszych działań, nauczyciel prosi uczniów, aby na karteczkach, za pomocą emotki, wyrazili swoje odczucia z zajęć, tj. jak się czuli czy chętnie w nich uczestniczyli.

7. Ćwiczenie: **Wycieczka** (jako kontynuacja rozpoczętej tematyki, do przeprowadzenia na kolejnych zajęciach)

Wymaga od uczniów umiejętności przyjęcia perspektywy innej osoby. Pozwala na popełnianie błędów, które służą dalszemu zacieśnianiu więzi klasowych i pokazaniu, że każdy z nas doświadcza od czasu do czasu niepowodzeń, trudnych sytuacji, z którymi nie może sobie sam poradzić. Zabawa ta zachęca uczniów do pracy grupowej, rozwiązywania problemów i sytuacji trudnych we współpracy z rówieśnikami. Jednocześnie pokazuje jak sobie radzić z nieprzyjemnymi emocjami, które towarzyszą niepowodzeniu.

Wycieczka (opis zabawy)

Zadaniem grupy jest spisanie rzeczy niezbędnych do zabrania na wycieczkę szkolną, która odbędzie się latem np. w góry. Na wycieczkę uczniowie mogą zabrać ze sobą tylko 10 rzeczy. Muszą jednak pamiętać, że w grupie są różne osoby o różnych potrzebach i muszą wspólnie ustalić, które z tych rzeczy będą mogli spakować na wycieczkę.

Inna wersja zabawy może polegać na tym, że nauczyciel przynosi i pokazuje uczniom niedużą walizkę oraz różne przedmioty, które muszą do niej zapakować. Zadaniem uczniów jest spakowanie przedmiotów, które pozwolą im przygotować jedzenie, zadbać o higienę oraz wspólnie i miło spędzić wolny czas. Nauczyciel przygotowuje różnego rodzaju przedmioty, np. sztuczce, kubki, talerzyki, butki, soki, słodycze, wodę, chusteczki odświeżające, piłkę, gry, książki, koc itp. Ważne, żeby przedmioty były różnej wielkości, tak aby uczniowie musieli dokonywać wyborów, które z nich zabiorą na wycieczkę, które będą im niezbędne i przydatne dla całej grupy. Można także ustalić, że z danej grupy można spakować tylko 1–2 przedmioty, które pozwolą coś zjeść, dobrze się bawić oraz zadbać o higienę.

Nauczyciel nie ingeruje w ustalenia podejmowane przez grupę uczniów.

Podsumowanie zabawy – ćwiczenia.

Nauczyciel zaprasza uczniów do omówienia zadania.

Pyta:

- *Jak się czuliście, kiedy nie udawało się wam wykonać zadania?*
- *Co waszym zdaniem miało wpływ na wykonywanie zadania?*
- *Co mogło pomóc w wykonywaniu zadania?*

Nauczyciel dba, aby uczniowie nie obrażali się nawzajem za niepowodzenie.

W ramach podsumowania wyjaśnia uczniom, że niepowodzenia są nieodłącznym elementem naszego życia. To, jak sobie z nimi radzimy, zależy od naszych wcześniejszych doświadczeń i umiejętności w tym zakresie. Nieprzyjemne emocje, które towarzyszą niepowodzeniu, także są naturalne. Ważne jest, aby potrafić sobie z nimi poradzić i np. nie obrażać się nawzajem, wiedzieć, gdzie i u kogo można uzyskać pomoc, potrafić prosić o pomoc, wskazać, co miało wpływ na nasze niepowodzenie. Nauczyciel może zachęcić uczniów do stworzenia listy osób, które mogą nam pomagać w radzeniu sobie z trudnościami. Uczniowie mogą w tym celu wypisać na jednej stronie arkusza sytuacje w szkole, w których doświadczają niepowodzeń, a na drugiej sposoby poradczenia sobie z nimi i osoby, które mogą w tym im pomóc.

Załącznik nr1

Piosenka: „W naszej klasie jak w rodzinie”

muzyka: Mariusz Matuszewski, słowa: Marcin Przewoźniak

1. W naszej klasie jak w rodzinie.
Właśnie z tego klasa słynie.
Razem zawsze radę damy
i tak wspólnie zaśpiewamy:

Ref.: Ręka w rękę!
Ramię w ramię!
Nie jesteśmy tutaj sami!
Mamy klasę!
Panią!
Nas!
Na przygody szkolne czas!

2. My tu razem, proszę mamy,
wszystko wspólnie odkrywamy.
A gdy czegoś się dowiemy,
zaraz chórem śpiewać chcemy:

Ref.: Ręka w rękę!...

3. Nie ma słabych. Nie ma małych.
Wspólnie świat poznamy cały.
Wszyscy razem! Umie każdy
gołą ręką strącać gwiazdy!

Ref.: Ręka w rękę!...

4. Ta pomaga, ten jest silny,
ta dowodzi, ten jest pilny.
Zawsze z dumą więc mówimy,
że wspaniale się różnimy.

Ref.: Ręka w rękę!...

Załącznik nr 2

Zadanie będące wstępem do ćwiczenia przez uczniów umiejętności przyjęcia perspektywy innej osoby.

Pytanie	Członek rodziny	Koleżanka /kolega z klasy	Nieznajomy (np. z innej klasy)
Czy wie jak mam na imię?			
Czy wie ile mam lat?			
Czy zna adres mojego zamieszkania?			
Czy wie jaki przedmiot w szkole lubię?			
Czy zna moje hobby? Jak lubię spędzać czas wolny?			
Czy wie jakie jest moje ulubione danie/smakołyk?			
Czy wie dokąd i z kim wybrałbym się na wycieczkę?			